ĆWICZENIE NR 1 Przepływ przez kryzę

Opis problemu:

Zadanie stanowi wyznaczenie przepływu w rurze z zamontowaną kryzą. Przepływającym czynnikiem jest woda.

Praca w programie GAMBIT

Tworzenie punktów

Z panelu **Operation** wybrać opcję **Geometry** a następnie opcję tworzenia punktów. Spowoduje to otworzenie się panelu roboczego **Vertex**. Należy wybrać opcję **Create from Coordinates**. W panelu **Create Real Vertex**, wpisać współrzędne pierwszego punktu x = 0, y = 0 oraz z = 0. Potwierdzić utworzenie punktu naciskając przycisk **Apply**. W podobny sposób utworzyć pozostałe punkty z poniższej tabeli:

nr	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10
х	0	0	78	78	78	82	82	82	212	212
у	0	13	0	6.5	13	0	6.5	13	0	13
Z	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

tey	+ +	+
1	+ +	
Gz_> Gx	+ +	+

Układ punktów do tworzonej geometrii

Tworzenie krawędzi

W panelu **Geometry** wybrać opcję **Edge** a następnie **Create Straight Edge**. Wybierając kolejno po dwa punkty (wybieranie do listy następuje po "najechaniu" kursorem na punkt i naciśnięciu lewego przycisku myszy przy wciśniętym klawiszu **Shift**) utworzyć pierwszą krawędź (krawędzie mają kolor żółty).

Gz – Gx

Postępując w podobny sposób utworzyć wszystkie krawędzie jak na rysunku

þy	
ጥ ·	
Bz > By	
₩2 <u>> 118</u>	

Tworzenie powierzchni

W panelu **Geometry** wybrać opcję **Face** a następnie **Wireframe** otworzyć panel **Create Face from Wireframe**. Zaznaczając kolejne krawędzie (wybieranie krawędzi do listy następuje jak poprzednio po "najechaniu" kursorem na krawędź i naciśnięciu lewego przycisku myszy przy wciśniętym klawiszu **Shift**) utworzyć pierwszą powierzchnię (krawędzie tworzące powierzchnię zmieniają kolor na niebieski). Nadać jej nazwę "rura-dolot".

Postępując w podobny sposób utworzyć pozostałe dwie powierzchnie, nadając im nazwy "kryza" oraz "rura-wylot".

rura-dolot rura-wylot kryza

Tworzenie siatki obliczeniowej:

Tworzenie siatki odbywa się w dwóch etapach: siatkowanie krawędzi oraz tworzenie siatki na powierzchni.

Siatkowanie krawędzi

Z panelu **Operation** wybrać opcję **Mesh** a następnie opcję siatkowania krawędzi **Edge**. Spowoduje to otworzenie się panelu **Mesh Edges**.

W oknie **Edges** zaznaczyć lewą pinową krawędź (wybieranie krawędzi do listy następuje po "najechaniu" kursorem na krawędź i naciśnięciu lewego przycisku myszy przy wciśniętym klawiszu **Shift**).

W polu **Type** pozostawić **Successive Ratio** oraz wartość 1 w oknie **Ratio**. W polu **Spacing** wybrać typ podziału **Interval count** i ustawić liczbę podziałów na 20. Potwierdzić wybór przyciskiem **Apply**. (**Uwaga**: na każdym etapie można sprawdzić, jak będzie wyglądał podział naciskając na klawiaturze **Enter**, a zatwierdzić (**Apply**) dopiero, gdy uznamy podział za zadowalający.)

Podział na krawędzi dolotowej (równomierny)

Dla obu krawędzi poziomych powierzchni "rura-dolot" zastosować podział po 120 a dla obu krawędzi pionowych po prawej stronie po 10.

Podziały na krawędziach powierzchni "rura-dolot" (równomierne) Dla powierzchni "kryza" zastosować równomierne podziały po 8 na obu krawędziach poziomych oraz 10 na prawej krawędzi pionowej.

Dla powierzchni "rura-wylot" zastosować równomierne podziały po 200 na obu krawędziach poziomych, 10 na lewej górnej krawędzi pionowej oraz 20 na krawędzi pionowej po prawej stronie.

Siatkowanie powierzchni

Aby stworzyć siatkę powierzchniową należy z panelu **Mesh** wybrać wybrać opcję **Face** a następnie nacisnąć przycisk **Mesh Faces**, co spowoduje otworzenie się panelu **Mesh Faces**. Następnie należy wskazać powierzchnię do siatkowania.. Sprawdzić, czy w oknie schematu (**Scheme:**) ustawione są elementy (**Elements**) czworokątne (**Quad**), a typ tworzenia siatki (**Type**) jest **Submap**. Potwierdzić wybór naciskając **Apply**.

Utworzona siatka na powierzchni "rura-dolot" W identyczny sposób należy utworzyć siatki na powierzchniach "kryza" oraz "rura-wylot".

Na tym dyskretyzacja obszaru została zakończona.

Wybór solvera:

Z linii poleceń wybrać

Solver > Fluent 5/6

Typ solvera na pasku programu powinien zmienić się z Generic na Fluent 5/6.

wlot (Velocity_Inlet)

wylot (Outflow) Warunki brzegowe

Z panelu **Operation** wybrać opcje **Zones** a następnie opcje zadawania warunków brzegowych Specify Boundary Types . Pod spodem otworzy się panel Specify Boundary Types. Zmienić rodzaj elementów Entity, na których zadawane będa warunki brzegowe z powierzchni (Faces) na krawędzie (Edges).

Wskazać 3 dolne, poziome krawędzie na modelu (z wciśniętym klawiszem Shift, nazwa krawędzi pojawi się w tabelce dolnej w kolumnie Label). Typ warunku brzegowego (Type) należy zmienić ze ścianki (Wall) na oś (Axis). Wpisać nazwę (Name) jako "os-symetrii" (bez polskich liter, rozdzielenie wyrazów myślnikiem lub podkreślnikiem). Potwierdzić wybór naciskając Apply. W tym momencie w górnej tabelce pojawi się nazwa utworzonego warunku brzegowego (os symetrii) oraz jego typ (Axis).

Wskazać lewą, pionową krawędź, zadać warunek brzegowy typu wlot prędkościowy (Velocity_Inlet) oraz nadać nazwę "wlot".

Wskazać prawą pionową krawędź, zadać warunek brzegowy typu wypływ (Outflow) oraz nazwę "wylot".

Wskazać krawędzie tworzące zewnętrzne ścianki rury oraz krawędzie kryzy. Ustawić typ warunku brzegowego na ścianę (Wall) i wpisać nazwę "scianka"

Wybrać opcje **Specify Continuum Types**. Otworzy się okno podobne jak w przypadku warunków brzegowych. Należy zmienić typ geometrii z objętości (Volumes) na powierzchnie (Faces). Zaznaczyć wszystkie 3 powierzchnie ("rura-dolot", "kryza" oraz "rura-wylot"). Typ ośrodka (**Type**) pozostawić jako płyn (Fluid). Wpisać nazwę obszaru np. "srodek" i potwierdzić (Apply) a następnie zamknąć okno (Close).

Eksport siatki do pliku .msh

Z paska poleceń wybrać:

File Export Mesh

Wpisać nazwę pliku (np. kryza.msh), zaznaczyć opcje Export 2d Mesh a następnie potwierdzić (Accept). W okienku Transcription sprawdzić, czy pojawił się komunikat: "Mesh was successfully written to kryza.msh". Zamknąć Gambita.

OBLICZENIA

Uruchomienie programu Fluent ver. 12

Uruchomić program Fluent. Ustawić wymiary (Options) na 2d i obliczenia w pojedynczej precyzji (pole Double Precision pozostaje niezaznaczone). W opcjach wyświetlania (Display Options) włączyć wyświetlanie siatki po wczytaniu (Display Mesh After Reading) oraz wyświetlanie okien graficznych (Embed Graphics Windows). W polu opcji procesów (Processing Options) zaznaczyć opcję Serial lub pozostawić opcję Parallel, jeśli w okienku Number of Processes jest liczba 2.

W zakładce General Options w polu Working Directory ustawić dostęp do własnego katalogu (jeśli nie istnieje należy go utworzyć). Pozostałe ustawienia pozostawić bez zmiany! Potwierdzić ustawienia (OK).

Wczytanie siatki obliczeniowej:

Sposób 1 (z paska poleceń). File > Read > Mesh Następnie należy w oknie Select File wybrać nazwę pliku (np. siatka .msh) i potwierdzić wybór (OK).

Sposób 2. nacisnąć ikonę Read a file wybierając opcję Mesh Po wczytaniu pliku Fluent pokaże siatkę w oknie graficznym oraz wypisze odpowiedni raport (raport należy każdorazowo przeczytać, ponieważ zawiera ważne informacje dotyczące dalszego postępowania!). Po wczytaniu siatki kryza.msh raport brzmi : Warning! The use of axis boundary conditions is not appriopriate for a 2D/3D problem. Please consider changing the zone type for symmetry or wall, or the problem to axisymmetric i oznacza, że użyty warunek brzegowy axis nie pasuje do wybranego typu solvera. Należy zatem w zakładce General w polu Solver od razu zmienić opcję 2D Space Planar na Axisymmetric, co rozwiązuje problem.

Sprawdzenie własności geometrycznych siatki i jej poprawności:

W zakładce General w polu Mesh nacisnąć Check i poczekać, aż Fluent dokona sprawdzenia siatki. Wyświetlenie raportu Done bez dodatkowych komentarzy oznacza, że siatka jest poprawna. W innym przypadku (np. ujemne objętości elementów siatki) błędy w siatce zostaną podane w raporcie. Sprawdzenia siatki można dokonać także wybierając z paska poleceń opcję Grid > Check.

Przeskalowanie siatki:

General > Mesh> Scale Ponieważ siatka w Gambicie jest tworzona w jednostkach niemianowanych, dlatego do wykonania obliczeń oraz Postprocessingu wymaga ona przeskalowania. W okienku Scale Mesh w polu Scalling należy zaznaczyć opcję Convert Units a w menu rozwijalnym Mesh Was Created In wybrać milimetry. Następnie należy dokonać skalowania naciskając Scale. Po przeskalowaniu siatki w polu **Domain Extents** ukaża się nowe rozmiary siatki (w metrach). Te jednostki będą później użyte przez Fluenta podczas Postprocessingu (wykresy

XY itd.). Można je zmienić na inne w rozwijalnym polu **View** Length Unit In.

Wyświetlenie siatki

Ponieważ po przeskalowaniu rozmiary siatki są 1000 razy mniejsze, nie jest ona widoczna. Aby umożliwić jej obejrzenie, należy na pasku przycisków nacisnąć przycisk Fit to

Window 🔍

Sprawdzenia, czy poszczególnym krawędziom zostały nadane poprawne warunki brzegowe można dokonać naciskając w polu **Mesh** przycisk **Display**

Display > Mesh

W oknie **Mesh Display** należy najpierw w polu **Options** wybrać **Edges**. Następnie w polu **Surfaces** można po kolei zaznaczać wcześniej zdefiniowane w GAMBICIE krawędzie: **os_symetrii, scianka, wlot, wylot**. Naciskając przycisk **Display** spowodujemy wyświetlenie tych krawędzi (kolor krawędzi zależy od użytego warunku brzegowego).

Ustawienie solvera:

W polu **Solver** zaznaczyć: Typ solvera (**Type**) jako **Pressure-Based** (solver rozprzęgnięty), **Velocity Formulation** - **Absolute**, rodzaj przepływu (**Time**) jako ustalony (**Steady**). W polu **2d Space** jest już wybrany przepływ osiowosymetryczny (**Axisymmetric**). Na tym kończą się ustawienia w zakładce **General**. Przechodzimy do zdefiniowania modelu fizycznego (**Models**).

Definiowania modelu fizycznego (zakładka Models)

W zakładce i polu **Models** dokonujemy jedynie ustawienia modelu lepkości. Inne opcje pozostawiamy wyłączone (**Off**).

Ustawienia modelu lepkości:

Models > Viscous > Edit

W oknie **Viscous Models** ustawiamy model jednorównaniowego przepływu turbulentrnego (opcję **Laminar** zmieniamy na **Spalart-Allmaras**). Potwierdzić wybór (**OK**.).

Definiowanie własności ośrodka (zakładka Materials):

W polu **Materials** wybieramy **Fluid** i przechodzimy do edycji naciskając **Create/Edit**, co powoduje otwarcie panelu **Create/Edit Materials**.

W oknie Material Type pozostawiamy fluid. W oknie **FLU-ENT Fluid Materials** widzimy ustawione powietrze (air) jako domyślny materiał. Aby zmienić go na wodę należy nacisnąć przycisk **FLUENT Database** i otworzyć okno **FLUENT Database Materials**. W polu **FLUENT Fluid Materials** wybrać z listy wodę (**water-liquid** (<h2o<l>)). W polu **Properities** zostaną wyświetlone własności tego ośrodka (gęstość = 998.2 kg/m3 oraz współczynnik lepkości dynamicznej 0.001003 kg/m's). Należy dodać nowy materiał do listy naciskając przycisk **Copy** i zamknąć okno (**Close**). Potwierdzić dokonane zmiany naciskając (**Change/Create**) i zamknąć okno (**Close**).

Ustawienie materiału dla obszaru obliczeniowego (zakładka Cell Zone Conditions):

Zaznaczyć na liście obszar obliczeniowy o nazwie "**srodek**" i przejść do edycji (przycisk **Edit**).

W polu **Material Name** zmieniamy ośrodek z powietrza na wodę wybierając z listy **water-liquid**. Potwierdzić zmianę (**OK**.).

Ustawienie warunków operacyjnych Naciskamy przycisk **Operating Conditions**.

W polu **Pressure** ustawiamy wartość ciśnienia odniesienia (**Operating Pressure**) na 100000 Pa (1 bar) i potwierdzamy wybór (**OK**).

Określenie warunków brzegowych (zakładka Boundary Conditions):

W oknie **Zone** zakładki **Boundary Conditions** podane są nazwy krawędzi brzegowych i powierzchni (w naszym wypadku są to nazwy krawędzi zdefiniowane w **GAMBICIE** oraz na górze listy pozycja **Default-Interior** jako niezdefiniowana nazwa powierzchni). Wybierając dowolna pozycję z ramki **Zone**, w ramce **Type** pojawia się odpowiadający jej typ warunku brzegowego. (Na przykład wybierając w ramce **Zone** krawędź **wlot** powinien w ramce **Type** pojawić się typ wlotu prędkościowego (**Velocity-Inlet**).

W celu zdefiniowania wartości prędkości na wlocie należy nacisnąć przycisk Edit, co spowoduje pojawienie się panelu Velocity Inlet. W zakładce Momentum w oknie Velocity Magnitude (m/s) należy wpisać wartość prędkości równą 1 m/s . Pozostałe ustawienia: Velocity Specification Method (Magnitude, Normal to Boundary) oraz Reference Frame (Absolute) pozostawiamy bez zmiany. Potwierdzamy ustawienia naciskając OK.

Pozostałe warunki brzegowe (**Outflow, Axis i Wall**) nie wymagają podawania żadnych dodatkowych danych.

W tym miejscu należy jeszcze sprawdzić, czy przy podanych wartościach będziemy mieli na pewno do czynienia z przepływem turbulentnym. Decyduje o tym liczba Reynoldsa określana jest zależnością:

 $Re=VD/v=VD\rho/\mu$

gdzie:

- V prędkość przepływu [m/s]
- v lepkość kinematyczna [m2/s]
- μ lepkość dynamiczna [kg/m-s]
- ρ masa właściwa (gestość) [kg/m3]
- D średnica rury [m]

dla D=26 mm i V=1m/s otrzymamy dla wody (ρ =998.2 kg/m3 oraz μ =0.001003 kg/m's) wartość Re=25922 co odpowiada przepływowi turbulentnemu w przewodzie.

Definiowanie warunków odniesienia (zakładka Reference Values)

W polu **Compute From** wybieramy po rozwinięciu **wlot**. W polu **Reference Valus** pokazują się wartości, które będą używane przez **FLUENTA** w trakcie **Postprocessingu**.

Ustawienie parametrów numerycznych solvera cz.1 (zakładka Solution Methods):

W polu **Pressure-Velocity Coupling** podano aktualnie używany schemat sprzężenia prędkość – ciśnienie (schamat SIM-PLE) a w polu **Spatial Discretization** schematy dyskretyzacji równań.

Pozostawić wartości domyślne.

Ustawienie parametrów numerycznych solvera cz.2 (zakładka Solution Controls):

W polu **Under-Relaxation Factors** wpisane są wartości współczynników podrelaksacji. Pozostawić wartości domyślne.

Ustawienie poziomu zbieżności, sposobu wyświetlania rezydułów oraz monitorowania sił i momentów (zakładka Monitors):

W oknie **Residuals, Statistics and Force Monitors** zaznaczamy **Residuals** i otwieramy okno edycji (**Edit**). W oknie **Residual Monitors** w polu **Options** zaznaczamy wyświetlanie przebiegu rezydułów **Plot** a opcję **Print to Console** odznaczamy. W polu **Equations** zwiększamy kryterium zbieżności dla równania ciągłości oraz składowych prędkości do poziomu 1e-4 (domyślne wartości wynoszą 0,001). Potwierdzamy zmiany przyciskiem **Ok**.

Ustalenie przybliżenia początkowego (zakładka Solution Initialization):

W menu rozwijalnym **Compute From** wybieramy "**wlot**". W ramce **Initial Values** pojawiają się wartości zadeklarowane dla tego warunku (**Gauge pressure = 0 Pa, Axial Velocity = 0.09999 m/s** oraz **Radial Velocity = 0 m/s**). W celu dokonania inicjalizacji naciskamy przycisk **Initialize**.

Rozpoczęcie obliczeń (zakładka Run Calculation):

W okienku Number of Iteration wpisujemy liczbę iteracji równą 500 a następnie rozpoczynamy obliczenia naciskając przycisk Calculate.

Uwaga: Obliczenia przerywane są w jednym z dwóch przypadków:

 osiągnięta została zadana liczba iteracji bez osiągnięcia zadanej zbieżności (np. w powyższym przykładzie).
osiągnięta została zbieżność na zadanym poziomie.
Wówczas w oknie Fluenta pojawi się komunikat o osiągnięciu zbieżności (solution is converged)

Wizualizacja wyników obliczeń (zakładka Graphics and Animations)

1. Wyświetlanie map konturowych:

W polu **Graphics** zaznaczamy opcję **Contours** i przechodzimy do szczegółowych ustawień (**Set Up...**). W polu **Options** okna **Contours** zaznaczamy opcje **Filled, Global Range** oraz **Auto Range**. W polu **Contours of** w górnym oknie wybieramy z menu **Pressure** a w oknie dolnym **Static Pressure**. Po naciśnięciu klawisza **Display** otrzymujemy mapę ciśnienia w przewodzie.

W celu wyświetlenia całego przewodu na pasku poleceń wybieramy **Display** i **Views**. W oknie **Mirror Planes** zaznaczamy os i naciskamy przycisk **Apply**.

Mapa konturowa ciśnienia statycznego W celu wyświetlenia mapy konturowej prędkości w polu **Contours of** w górnym oknie wybieramy z menu zamiast Pressure opcję **Velocity** a w oknie dolnym **Velocity Magnitude**. Po naciśnięciu klawisza **Display** otrzymujemy mapę prędkości w przewodzie.

Mapa konturowa prędkości

2. Wyświetlanie map wektorowych:

W polu **Graphics** zaznaczamy opcję **Vectors** i przechodzimy do szczegółowych ustawień (**Set Up**...). W polu **Options** zaznaczamy opcje **Global Range**, **Auto Range** oraz **Auto Scale**. W polu **Vectors of** w górnym oknie wybieramy z menu **Velocity** a w oknie **Color by** wybieramy **Velocity** w górnym oknie a w oknie dolnym **Velocity Magnitude**. Po naciśnięciu klawisza **Display** otrzymujemy mapę wektorową prędkości w przewodzie.

Przebieg wektorów prędkości (pokolorowanych modułem prędkości) w okolicy kryzy (Skale = 3, Skip = 2)

3. Wyświetlanie linii prądu:

W polu **Graphics** zaznaczamy opcję **Pathlines** i przechodzimy do szczegółowych ustawień (**Set Up**...). W polu **Options** pozostawiamy włączone opcje **Node Values**, **Auto Range** oraz **Relative Pathlines**. W polu **Style** wybieramy z menu opcję **line**. W polu **Color by** wybieramy w górnym oknie opcję **Velocity** a w oknie dolnym **Velocity Magnitude**. Na koniec w polu **Release from Surfaces** zaznaczamy **wlot**. Po naciśnięciu klawisza **Display** otrzymujemy obraz linii prądu w przewodzie.

Obraz linii prądu wychodzących z wlotu do rury

W celu zobrazowania wiru, który powstał na uskoku za kryzą, można wykorzystać jeden z dwóch sposobów:

1. zaznaczyć brzeg o nazwie "**sciana_rury**". Po ponownym naciśnięciu klawisza **Display** otrzymujemy poprawiony obraz linii prądu w przewodzie, który jednak nadal jest niezadowalający.

Obraz linii prądu wychodzących z wlotu do rury przy zaznaczonej ściance przewodu

2. utworzyć dodatkową krawędź, będącą początkiem linii prądu. W tym celu naciskamy klawisz **New Surface** i wybieramy z listy opcję **Iso-Surface**. Po otworzeniu się okna dia-

logowego **Iso-Surface** w zakładce **Surface of Constant** wybieramy **Mesh** w górnym polu i **X-Coordinate** w polu dolnym. W okienku **Iso-Values** (m) wpisujemy wartość 0.12 jako położenie nowej płaszczyzny. W oknie **New Surface Name** wpisujemy nazwę np. x=0.12-m i naciskamy przycisk **Create**. Sprawdzamy, czy w oknie **From Surfaces** pojawiła się nowa nazwa i zamykamy okno (**Close**). Teraz w polu **Release from Surfaces** zaznaczamy **wlot** oraz **x=0.12-m**. Po naciśnięciu klawisza **Display** otrzymujemy pełny obraz linii prądu w przewodzie.

Obraz linii prądu wychodzących z wlotu do rury oraz powierzchni x=0.12 m

4. Rozkład prędkości w osi przewodu

W polu **Plots** zaznaczamy opcję **XY Plots** i przechodzimy do szczegółowych ustawień (**Set Up**...). W polu **Options** pozostawiamy zaznaczone opcje **Node Values** i **Position on X Axis.** W ramce **Plot Direction** ustawiamy wartości na **X=1** oraz **Y=0**. W ramce **Y Axis Function** wybieramy z menu opcję **Velocity** w górnym polu oraz **Velocity Magnitude** w polu dolnym. W polu **Surfaces** zaznaczamy **os.** Po naciśnięciu przycisku **Plot** otrzymujemy wykres jak poniżej.

5. Rozkład ciśnień w osi i na ściance przewodu

W celu otrzymania rozkładów ciśnień w osi oraz na ściance postępujemy podobnie jak w przypadku prędkości. W ramce **Y Axis Function** wybieramy z menu opcję **Pressure** w górnym polu (w polu dolnym pojawi się automatycznie **Static Pressure**). W polu **Surfaces** zaznaczamy **os** oraz **scianka**. Po naciśnięciu klawisza **Plot** otrzymujemy wykres jak poniżej.

Rozkład ciśnień w osi i na ściance przewodu

6. Profile prędkości w przekroju wlotowym i wylotowym (zakładka Plots)

W polu **Plots** zaznaczamy opcję **XY Plots** i przechodzimy do szczegółowych ustawień (**Set Up**...). W polu **Options** pozostawiamy zaznaczone opcje **Node Values** i **Position on X**

Rozkłady prędkości w przekroju wlotowym i wylotowym przewodu

7. Profil prędkości w obszarze wiru

Dla popkazania rozkładu prędkości w obszarze wiru wykorzystamy utworzoną wcześniej Iso-Surface dla x=0.120 m. W celu wykreślenia profilu prędkości postępujemy analogicznie jak w przypadku rozkładów prędkości w przekroju wlotu i wyloty. Po naciśnięciu klawisza **Plot** otrzymujemy następują-

Z analizy tego wykresu wynika, że w całym przekroju przewodu prędkości przepływu są dodatnie, podczas gdy z obrazu linii prądu wyraźnie wynika, że w pobliżu ścianki mamy do czynienia z przepływem powrotnym. Aby to uwidocznić w ramce Y Axis Function w polu dolnym zamiast opcji Velocity Magnitude wybieramy opcję Axial Velocity. Po naciśnięciu klawisza Plot otrzymujemy prawidłowy wykres z ujemnymi wartościami prędkości przy ściance.

8. Wyznaczenie strumienia masy przepływającego przez rurę (zakładka Reports):

W polu **Reports** podświetlamy opcję **Fluxes** i przechodzimy do szczegółowych ustawień (**Set Up...**). W polu **Options** zaznaczamy **Mass Flow Rate** a w ramce **Boundaries** zaznaczamy **wlot** i **wylot**. Po naciśnięciu klawisza **Compute** w polu **Results** odczytujemy strumień masy wpływającego przez **wlot** (**0.52997351 kg/s**) **oraz** strumień masy wypływający z rury (-**0.52997351 kg/s**). W polu **Net Results** odczytujemy wartość, która jest miarą dokładności dokonanych obliczeń.

Zakończenie pracy z Fluentem:

Należy zapisać model obliczeniowy wraz z wynikami pod wybrana nazwą a następnie zamknąć **Fluenta**. Jeśli wyniki nie zostały zapisane, Fluent przypomni o tym komunikatem (**Warning: OK. to quit?).**